

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

317.

Par kādu Riši stāstīja, ka pat pieminot ļaunumu, viņš izjutis sāpes. Nav tāds Riši jāuzskata par baltroci, bet drīzāk jāapbrīno viņa novēršanās no ļaunuma. Patiešām, katrs, kas iepazīs Uguni, it sevišķi asi izjūt ļaunumu, kā savas esamības tiešo antipodu. Vajag, saku, vajag attīstīt sevī šo pretošanos ļaunumam, kas ir progresa pretinieks. Vajag, saku, vajag atskārst to robežu, kas liek šķēršļus kustībai uz evolūcijas labumu. Dzirdams par šādu robežu komplicētību, bet Uguns parādība norādīs, kur evolūcija un kur sabrukuma nevarība. Ugunīgā Pasaule ir nepārtrauktas evolūcijas patiess simbols.

318.

Cilvēki vienmēr piesargās, lai neapgāztu gaismekli. Šādā gādībā ir zināma cieņa pret Uguni. Bailes no Ugunsgreka ir tikai cieņas rupjš apliecinājums. Nav šaubu, ka cilvēkiem pret Uguns Stihiju netrūkst sevišķas cieņas izjūtas. Šīs brīnišķīgās stihijas izpausmes vienmēr tika sagaidītas sevišķā pacilātībā.

318.a.

Saules putni nenolaižas uz zemes. Šajā leģendā parādīta Ugunīgās Pasaules nošķirtība no zemes nosacījumiem. Var redzēt, ka jau senajos laikos cilvēki ar sevišķu cieņu izturējušies pret ugunīgo dabu. Patiešām, cik saudzīgi jāpieiet katrai ugunīgai izpausmei. Visparastākajā dzīvē iespējams saskatīt augstākās Uguns dzirkstis, tātad ap katru šādu dzirksti izveidosies apskaidrota atmosfēra, tāpēc sevišķa nelietība ir aptumšot šādus mirdzumus. Tie uzliesmo negaidīti, bet šādu gaismekļu izdzīšana rada īpatnējas nelīdzsvarotas sekas. Kā sacīts – labāk nedzimt, nekā vairot nelietību.

319.

Runājot par Ugunīgo Pasauli, nevajag aizmirst zemes lēmumus. Ugunīgais stāvoklis ir tik daudz augstāks par zemes stāvokli, ka, lai saistītos ar Uguni, ir jārada labāks zemes līdzsvars. Daudzi zemes apstākļi jāpielāgo, lai doma spētu apjēgt ugunīgo ķermeni. Lai priesteri kļūst mazliet zinātnieki un zinātnieki mazliet garīgāki. Šādi ierosinājumi kaut mazliet palīdzēs izveidot stiprāku nepieciešamā tilta balstu. Tilta jēdziens sensenais mantojums, bet tagad tas kļuvis kategorisks.

320.

Ja ikviena šūna satur veselu pasauli, tad ikviens cilvēks ir radītāja prototips visā Bezrobežībā. Kā gan jāiemācās godināt Svēto Garu! Var Viņam piešķirt vislabākos apzīmējumus. Kad visi vārdi būs izlijuši kā no pārpildīta kausa, pat bez vārda var pildīt ar viņu sirdi. Bet zaimošana nav pieļaujama, jo tā sarauj Gaismas pavedienu. Skolotāja iestādījums vajadzīgs, kā dabiska pakāpe Agni izpratnei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

321.

Kāpēc Ugunīgās Būtnes reti parādās zemes iemītniekiem? Arī tam zinātnisks izskaidrojums. Diženais sacīja: “Nepieskarieties Man!” Tik vienkārši pasacīta Ugunīgās Pasaules un zemes mijattiecību būtība. Ugunīgā Pasaule zemes izjūtām ir kā spēcīgs dinamo. Zemes ķermenis sadeg, pieskaroties Ugunīgajai Būtnei. Ne vien tiešs pieskāriens, bet jau pats tuvums spēj apstādināt iemiesotā sirdi. Nedrīkst degvielu telpā iemest degošu lāpu. Zemes mēroga ārsts zina, cik daudz elektroniskās jaudas spēj izturēt cilvēka sirds, bet Ugunīgo Spēku spriegums nav salīdzināms ar parasto elektrību. Pati Fohāta parādība ne vienmēr redzama. Cik tad reti var parādīties Gaišie Viesi! Cilvēki nav disciplinēti – viņi var tikties vai nu pieskarties vai tos pārņemt šausmas un tie sadeg. Neaizmirsīsim, ka bailes spēj sadedzināt sirdi. Pat baltajā maģijā gaišajos izsaukumos jautātājs tiek ietverts aplī, lai aizsargātos no ugunīgajām strāvām. Protams, sirds, kas iepazinusi Uguni, var pamazām ar to saskarties.

322.

Kāds Guru dzīvoja alā neredzams. Kad mācekļi lūdza viņu parādīties, Viņš atbildēja: “Neprātīgie, vai gan ne jūsu dēļ es noslēpos? Jo negribu ar savu tēlu jūs sašķelt. Kad jūs pieņemsit mani kā neesošu, varbūt jūsu Uguns iedegsies spēcīgāk.” Pat tādiem līdzekļiem Guru rūpējas par Uguņu iedegšanos, lai tikai sirds kvēlotu.

323.

Pastiprinātai Uguns uzņemšanai vajadzīgs zināms miers. Nav iespējams uzņemt augstāko enerģiju un justies kā uz vulkāna! Tāpēc vajag apstiprināt Zālamana vārdus – “Arī tas pāries!”

324.

Arī “Umija” attiecas uz zinātni par Uguni. Prasme ievirzīt Uguni nav mehānika, bet augstākās enerģijas izpazīšana, kas iegūta Smalkās Pasaules pieredze. Jauna bulta nelidos, paklausot vārda pavēlei; vajadzīga Uguns, kurai telpa neeksistē. Protams, melnā uguns var atsist pat spēcīgas bultas, kad iedarbības sakrīt vienā laikā. Tad labāk nogaidīt vai aizsargāties.

325.

Kā cilvēks pēc miega pieceļas darbam tāpat arī cilvēks atver durvis varoņdarbam. Sevišķi gaiši jāiededzina Ugunis, kad ejam uz uzvaru. Tā atcerieties sevišķi apspiestības dienās. Tas nav nekas cits, kā stiegra bultai.

326.

Skaida sirds nojauš, kur sasprindze. Tā paspēs uzveikt apspiestību un ienaidniekus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

327.

Kad lidotājs sasniedzis maksimālo augstumu, viņš tomēr ir neapmierinātības pilns: tad viņš nolemj izpildīt augstāko uzdevumu. Neapmierinātība ir Bezrobežības vārti. Neapmierinātība jāvērtē ļoti augsti.

Neaizmirstiet pajautāt aklajam par Ugunīm. Daži no viņiem redz ugunīgās zīmes un saprot to sakarību ar sirdi. Tā neapmierinātības aicinājumi noved pie Ugunīgās Patiesības.

328.

Tik pat gudri atgādinājumi rodami dziesmās. Korejieši dzied par to, kā trīs ceļinieki ieraudzīja debesis. Vienam tās šķita izraibinātas, otram tās šķita ūdeņainas, trešajam tās šķita ugunīgas. Bet pirmais piegružoja savas acis, otrs pārsala, bet trešais atrada gaišas un siltas naktsmājas. Tā tauta bija izpratusi trīs būtības un gudri tās raksturojusi. Ceļinieku nenobiedēja Ugunīgās Debesis, un Uguns pasargāja viņu tumsā.

Zemes saites piegružoja acis, un Smalkā Pasaule liks drebināties, ja ceļinieks nebūs iepazinis Uguni.